

paa, at vi allerede have paa Toldomraadet, hvor de indenlandske Fabrikanter skulle betale Told af Raastoffet til en Vare, som de udenlandske Konkurrenter toldfrit kunne indføre over vore Grænser. Men det er naturligvis et Spørgsmaal, der vil være at adressere til og afgøre for et andet Forum, saa det skal jeg ikke opholde mig ved.

Endelig vil jeg saa henpege paa § 23 med de deri indeholdte Straffebestemmelser, der bl. a. gaa ud paa, at hvis en Fabrikant to Gange har overtraadt Margarinelovens Forskrifter, bliver hans Navn at offentliggøre. Dette synes mig unægtelig lidt strengt i de Tilfælde, hvor der er Tale om Overtrædelser, for hvilke Fabrikanten i Virkeligheden ikke bærer noget Ansvar; det kan dreje sig om Mærkning af Fustager f. Eks., det kan være en Overtrædelse, der er ganske uforsætlig, og for hvilken det forekommer mig for strengt at ville straffe Fabrikanten under den Form, og jeg skal derfor henstille, om der ikke kunde være Anledning til at indføre i alt Fald den mildnende Bestemmelse, at for saa vidt der er hengaaet et vist Tidsrum, f. Eks. et Par Aar, efter at en saadan Overtrædelse har fundet Sted, bliver den ikke at medregne ved senere begaaede Overtrædelser.

Det er i det væsentlige de Ønsker, jeg har villet fremsætte, og jeg betoner, at for saa vidt jeg kunde tænke mig, at Imødekommelsen af disse Ønsker paa noget Punkt vilde svække Lovens Virkning som betryggende Foranstaltning for vor Smørproduktion, skulde jeg vel have vogtet mig for at gøre mig til Talsmand for dem. Men jeg skønner ikke, at det vil kunne blive Tilfældet, jeg tror, man kan imødekomme disse Ønsker uden i fjerneste Maade at svække Lovens Virkning, og jeg tillader mig derfor at anbefale dem til ærede Medlemmers velvillige Prøvelse. For saa vidt der havde været Spørgsmaal om at henvise denne Sag til et Udvalg, vilde dette have været det naturlige Forum for Behandlingen af de af mig her fremdragne Ønsker. Jeg forstod imidlertid den ærede første Taler saaledes, at der er overvejende Stemning for at lade Sagen gaa direkte til 2den Behandling, og under de Omstændigheder vil jeg se mig henvist til at sondere saavel hos den højtærede Landbrugsminister som hos ærede Medlemmer her i Tinget, hvor vidt der er Udsigt til at faa fyldestgjort i hvert Fald en Del af de Ønsker, jeg nærer. I øvrigt tillader jeg mig hermed i Tilslutning til, hvad jeg begyndte med at sige, at anbefale Lovfor-

slaget i dets Helhed til velvillig Behandling og til hurtigst mulig Fremme.

la Cour: Den højtærede Landbrugsminister begyndte med at sige, at der var Mangler ved Margarineloven, og det lader jo til, at de fleste indrømme, at der ikke er saa faa Mangler. Den ærede Landbrugsminister meddelte, at det var ikke Forbrugerne, der havde klaget, men at det navnlig var Fabrikanterne og de handlende. Denne Lov skulde altsaa særlig tage Hensyn til disse sidste, saaledes forstod jeg i hvert Fald Ministerens Udtalelser. Men det forekommer mig, at der i § 5 er noget, som hverken handlende eller Fabrikanter kunne være med til at underskrive. Der staar nemlig: „Landbrugsministeren kan forbyde Udførsel og Transitering af Margarine her fra Landet, . . .“ Jeg vil gerne sige et Par Ord om dette, at Landbrugsministeren saaledes skal kunne forbyde al Udførsel af Margarine. Vore Margarinefabrikanter producere jo stadig mere og mere, og vel have vi i dette Øjeblik kun Indførsel af Margarine, men man kunde jo tænke sig, at den Tid ikke var langt borte, da vor Margarinefabrikation var skreden saa langt frem, at der kunde blive Tale om Udførsel. Under saadanne Forhold ville Fabrikanterne og de handlende komme til at arbejde paa gyngende Grund, naar Landbrugsministeren under et eller andet Paaskud skal kunne skride ind og standse Udførselen. Det samme kommer frem i § 12, hvor der staar: „Landbrugsministeren kan forbyde Udførsel og Transitering af Margarineost her fra Landet“. Vi vide alle, at der ikke er saa ganske faa Mejerier her i Landet, der have begyndt at lave Margarineost, som sælges under Navn af Sletteost, Steppeost og Gud ved alle de Navne, de have fundet paa, for at faa denne Slags Ost indført paa Markedet. Selvfølgelig kan saadan Ost ikke maale sig med den rene Sødsmælksost. Men naar nu Ostetilvirkningen bliver saa stor, at Landets Forbrug ikke kan optage den, saa skal Landbrugsministeren pludselig kunne standse Udførsel af dette Produkt, saaledes at de Mejerier, der ere slaaede ind paa Tilvirkning af Margarineost, maa ophøre dermed. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en Mangel ved Loven, at der gives Landbrugsministeren en saa stor Ret, at han ved sin Indgriben kan standse en Fabrikation af Margarineost.

Medens jeg har Ordet, vil jeg endnu gøre opmærksom paa en lille Uoverensstemmelse, jeg finder i Loven. Der staar